

PIUS FLORIS

Passie voor bomen en boomverzorging

Pius Floris

TEKST: JACO HOUWELING, REDACTIE BOMEN

In het vakgebied van de boomverzorging zijn er een aantal grote namen. Internationaal zijn dat natuurlijk de Duitse hoogleraar Claus Mattheck en de Amerikaan Alex Shigo. In Nederland denken we dan toch vooral aan de gebroeders Copijn die de boomchirurgie hier naartoe brachten; en natuurlijk ook aan Pius Floris. Binnen het vakgebied zijn veel inzichten en werkwijzen die wij nu heel normaal vinden, ooit door Pius geïntroduceerd. Denk hierbij aan het afzagen van takken langs de takkraag, het gebruik van mycorrhiza maar bijvoorbeeld ook aan de contacten met de ISA. Naast deze verdiensten was Pius, tevens erelid van onze vereniging, ook bij de oprichting van de KPB 40 jaar geleden, een extra reden om hem eens te vragen naar zijn verhaal en waarom en hoe de KPB eigenlijk opgericht is.

Ter illustratie van de band die Pius altijd met Shigo heeft gehad laat hij het boek 'A New Tree Biology' zien met een persoonlijke opdracht voorin van Shigo.

We hebben zoveel plezier gehad

Nieuwe inzichten

Pius had in eerste instantie een opleiding in de bouwkunde afgerond toen hij in de krant las over de gebroeders Copijn en wat zij allemaal deden met bomen. Pius correspondeerde met hen en trad later bij hen in dienst. Maar al werkend aan al die bomen ging het bij Pius knagen. Bij boomchirurgie werden er rotte plekken uitgefreesd en werd er drainage in wonden geplaatst, en Pius zag dat bomen zelf anders reageren op verwondingen en rotting. Op een landkaart hield hij bij welke bomen door de chirurgen waren behandeld en na verloop van tijd ging hij nog eens kijken wat de uitwerking van de behandeling was geweest. Achteraf concludeerde hij dat de bomen meestal niet erg opknapten van al die 'chirurgie'. Pius zocht kennis om te verklaren wat hij zag en kwam in de bibliotheek van de Landbouwhogeschool Wageningen (nu WUR) een folder tegen van de Amerikaan Alex Shigo, die les gaf aan de universiteit van Boston. Pius wist wat hem te doen stond, leende geld, en vloog via Brussel en IJsland naar Boston. Hier volgde hij twee jaar colleges en werkte hij in de boomverzorging. Toen Pius na twee jaar weer terugkwam in Nederland en een artikel schreef over het afzagen van takken buiten de takkraag, ontstond er veel discussie onder vakgenoten; Nederland was duidelijk nog niet rijp voor al die nieuwe inzichten van Shigo.

Vernieuwing blijft uit

Ondertussen was het 1982, boomchirurgie werd langzaam boomverzorging en meerdere mensen waren op zoek naar kennis en ervaring over dat nieuwe vak boomverzorging. Omdat Pius al iets had gepubliceerd over boomverzorging werd hij gebeld door Henk Slootjes met de vraag of ze samen met anderen niet eens bij elkaar konden komen om kennis te delen en over actuele onderwerpen te discussiëren. Van het één kwam het ander en er werd besloten om een platform op te richten voor kennisuitwisseling; dit werd de KPB. Als ik vraag naar de mannen van het eerste uur komen vlot de namen: 'Henk Slootjes en Jitze Kopinga, we begonnen met iets van 20 man maar al snel werd de groep groter'. Waarna Pius direct aanvult: 'We hebben zoveel plezier gehad.'

Direct vanaf het begin vonden de samenkomsten plaats op de Bosbouwpraktijkschool te Schaarsbergen (nu IPC Groene Ruimte). De eerste jaren was het een vast clubje mensen van verschillende bedrijfjes en het onderwijs.

'Via via hoorden ook gemeentemensen van ons, en behoorlijk snel groeiden we naar meer dan 100 mensen.' In 1987, toen de KPB vijf jaar bestond, werd er een tweedaags symposium gehouden in Wageningen en de volgende 20 jaar zou de KPB nog vijf grote symposia organiseren. Sinds 1999 is de KPB aangesloten bij de International Society of Arboriculture (ISA). De oprichting van het Dutch Chapter gebeurde ook door Pius, hiervan is hij daarna ook drie jaar de voorzitter geweest.

Pratend over al die andere ontwikkelingen binnen de boomverzorging komen de oprichting van de NVTB in 1993 langs, de eerste ETW'er in 2000 en de eerste ETT'er in 2005 in Nederland.

Na verloop van een aantal jaren kwam Pius minder bij de KPB. Pius hierover: 'In het begin was de KPB geweldig. We waren bijna allemaal kleine zelfstandigen, huurden elkaar in en werkten met elkaar. We deden echt dingen samen.

Maar de echte vernieuwing bleef uit!

Er kwamen nieuwe inzichten en kennis uit bijvoorbeeld Amerika, maar voordat dat hier opgepakt was, dat duurde te lang. Ik ben toen maar mijn eigen weg gegaan.'

Ontmoetingsplaats

Nadat Pius het boomverzorgingsbedrijf dat zijn naam draagt oprichtte en groot maakte, ging hij verder met het bedrijf Plant Health Care (PHC). Al in de tijd dat Pius dagelijks met boomverzorging bezig was raakte hij ervan overtuigd dat bodembioïologie en mycorrhiza de basis zijn voor gezonde planten. Plant Health Care levert zoals het op hun website staat 'bodemschimmels en bodembacteriën om planten weerbaar te maken en beter te laten

functioneren'.

Pius ging dus om het zo maar te zeggen uit de bomen, maar zoals tijdens ons gesprek duidelijk wordt gingen de bomen niet uit Pius: de passie voor bomen en boomverzorging blijft aanwezig. Graag zou Pius bij de KPB nog eens op een themamiddag uitleg komen geven over bodembioïologie.

En voor de rest, wat wil Pius nog meegeven aan de KPB? 'Ik ben soms bang dat de mensen bij de KPB meer verstand van klimmen hebben dan van bomen. De KPB is 40 jaar geleden opgericht als platform voor het uitwisselen van kennis! Wees een ontmoetingsplaats en zorg ervoor dat je in staat bent om naar elkaar te luisteren, dat is de basis van de vereniging.'